

Şeyh Muhammed Mehmet Adil El Kıbrıs-i Hazretleri'ne (k.s.) Ait Risaleler

RAHMET DENİZİ

*Esselamu Aleyküm ve Rahmetullah
Eûzü billâhi mine's-şeytâni'r-racim. Bismillâbirrahmânirrahim.
Vesselatu Vesselamu ala Resuluna Muhammedin Seyyidel evvelin vel ahirin.
Medet Ya Resulullah, Medet ya Sadat-ı Ashab-ı Resulullah, Medet ya Meşayihina,
Şeyh Abdullah Dağüstani, Şeyh Muhammed Nazım el Hakkani, destur.
Tarikatun es sobbe vel hayru fi cemiyya.*

Allah bu cemiyetleri daim etsin inşallah. Maşallah. Bu cemiyetler daimdir. Bu herkese kısmet olmuyor. Allah Azze ve Celle insanları yaratmış, doğru yolu göstermiş, güzel yolları göstermiş ama insanlar bu yollara çok gelemiyor. Nefsi istemiyor, şeytan istemiyor. İnsan bir hayra kalkarsa yüz tane mani çıkar. Her işte öyledir. Yapmak zordur, iyi şeyi yapmak zordur. Yapmak zordur da yıkmak kolay derler. Bu da o türdendir.

Şeyh Efendi ve meşayihler bizi bir ham taş gibi alıyorlar; yavaş yavaş, yonta yonta, yonta yonta güzel bir nakış çıkarıyorlar. Güzel bir cevherimizi çıkarıyorlar ve öğretiyorlar. Hem güzelliği öğretiyorlar, hem güzel şeyleri insanlara gösteriyorlar. Bu yolda olan insanlar, iyi insanlar olarak bilinsin diye Meşayihler kendi müritlerini, talebelerini çoğu zaman son derece edepli olarak yetiştirmek isterler. İstidadı olan insan o terbiyeyi alır, şeyhine yardımcı olur, şeyhini memnun eder.

Bazı Meşayihler, bazı şeyhler nasıl olursa olsun herkesi kabul eder. Her şeyhin adap ve terbiye etmesi değişik olur. Bazı şeyhler herkesi kabul etmez. Şeyh Efendi gibi bazı şeyhler herkesi kabul eder. Bu yola gelip, o kadar kötü ahlak içinde bir “Allah” diyen olunca, bu şeyhler ona da şükürler olsun derler. Ama iyi adap gösteren, hakikaten nefsinin yenen ihvanları da farklı severler.

Bu yola girdik, Şeyhimiz bize birşey söylemiyor deyip de böyle geçinen çok insan oldu. Şeyh Efendi hepsine tahammül etti ama Şeyh Efendi şimdi ahirette. Şimdi insanların bazıları pişman, bazıları kendilerinin haklı olduğunu zannedip de gene aynı şekilde gidiyorlar. Onlara da diyecek birşey yok.

Şeyhine dünyada itaat eden, nefsinin temizleyen, kötü yola gitmeyen, riya ile değil de doğrudan, hakiki ihlasla, Allah'ın sevgisiyle, Peygamber sevgisiyle, Evliyaların sevgisiyle, Onlara uyup da dediklerini yapan insan ahirette Onlara daha yakın olacak. **Herkesin**

Şeyh Muhammed Mehmet Adil El Kıbrıs-i Hazretleri'ne (k.s.) Ait Risaleler

makamı yaptığı hizmetlere göre, yaptığı iyiliklere göredir. Şeyhine ne kadar tabi olduysa, onun emirlerini ne kadar yerine getirdiyse o kadar daha yakın olur.

Şeyh Efendi'nin bin tane sözünden bir tane bile yerine getirirse gene faydası olur, Şeyhine yürür ahirette. Ama onun derecesi çok daha uzaklarda olur. Ancak onunla beraber olup da onun emirlerini, sözlerini yerine getirip de Şeyhine bir söz söyletmeyen insanların derecesi çok farklı olur.

Rabiyatül Adeviye Hazretleri kadındı, evliya kadınlardan. Bir gecede bin rekat namaz kılardı. "Ne için bunu yapıyorsun?" deyince, "Ben bunu sevap için yapmıyorum. Bunu sırf başka ümmetler görsün ki Peygamber Efendimiz'in ümmetinden bir tane zayıf kadın bile bir gecede bin rekat namaz kılıyor desinler diye, sırf bunun için yapıyorum." demiş. Edebe bak, ne kadar edep var. Bin rekat namaz, demek ki gece hiç uyumuyordu mübarek. O da sırf Peygamber'imizin başka ümmetlere karşı ne kadar hayırlı bir ümmeti olduğunu göstermesi için. Ben zayıf bir kadını, başkaları benden daha fazla yapar gibisinden söylüyor. Bu, işte O'nun imanının kuvvetini gösteriyor, O'nun Peygamber Efendimiz'e muhabbetini gösteriyor.

İnsanlar ne yapıyorsa artık, onların yaptıklarıyla Şeyhimize bazen laf geldi, söz geldi. O, kullara Allah rızası için tahammül ettiğinden, O'na ne söz edildiyse Allah (c.c.) mertebesini o kadar yükseltti. Ne kadar suizan yapıldıysa, Allah makamını o kadar yükseltti. Çünkü Peygamber Efendimiz de söylüyordu : "Bir kötü söz söylendi mi o kötü söz yükselir, o adam ona müstehaksa ona gider, değilse söyleyen adama geri gelir." Şeyh Efendi Peygamber varisiydi. Hiç bir hareketi haşa yol dışında değildi, şeriat dışında değildi, tarikat dışında değildi. Onun için söylenen laf söyleyen insanlara döndü, O'nun mertebesi yükseldi.

Şeyh Efendi kimseye kötü söz söylemezdi. Kimseyi rencide edecek bir kelam etmezdi. Lanet hiç ağzından çıkmadı, sevmediği laftı. Şeytana bile hak ettiğini bulsun derdi. O laf söylenirdi ama Şeyh Efendi o kelime ağzından çıksın istemezdi. Allah'a şükür bize, ihvanlara, herkese, tanıyan, tanımayan insanlara güzel şeyler bıraktı. Çoğu insan, bazı suizan yapan insanlar bile pişman oldu. Onlar pişman olduktan sonra Allah affeder. Allah affedicidir. Şeyhimiz de müsamahayı sever. O da affeder.

Şeyh Muhammed Mehmet Adil El Kıbrıs-i Hazretleri'ne (k.s.) Ait Risaleler

Bu tasavvuf dediğimiz, tarikat dediğimiz şeyler Allah'ın emirlerini yerine getirmek, bir de insanlara merhamet etmek ve merhametli olmaktır. Sırf insanlara değil, bütün yaratıklara merhametli olmak lazım. Tabi en başta insana merhamet ediyor ki onu cehenneme gitmekten kurtarmak istiyor. Dediğimiz gibi kurtulsunlar diye her şeye tahammül ediyor. Bu da tamamen insanın bencillikten temizlenmiş halidir, temizlenmiş bir ruhtur.

Tarikatta bencillik yoktur. Karşıdaki adama “Gebersin gitsin, cehennemin dibine gitsin!” diyen çok insan var. Meşayıhta böyle bir şey yok. “Bunlar Allah'ın yarattığı insanlardır, bu Allah'ın yarattığı bir kuldur, bunu cehennemden kurtaralım.” derler. Cehennemden kurtarıp da bu adamdan maddi bir menfaat alacağı yoktur. Sırf Allah'ın rızası, Allah'ın bereketi için yaparlar. İnsana merhamet budur. Çok hayvan ölse de ne de olsa o toprak olup gidecek ama mühim olan insanoğlunun bundan sonraki hayatıdır. Onun için meşayihler onları kurtarmaya çalışırlar.

Dediğimiz gibi bazı meşayihler böyledir. Onlar hakiki meşayihlerdir. Ötekiler de tabi hakikidir ama ancak etraflarındaki gelenlerle uğraşabilirler. Kuvvetlerine göredir. Bazıları herkesi kabul edebilir, bazıları az bir insanı kabul eder, onlarla ilgilenirler. Onların mertebeleri yetişir ama bizim meşayihlerimiz, Mevlana Hazretleri gibi en büyük Evliyalar herkesi Allah'ın rahmet denizine getirmek isterler. **Rahmet denizi büyüktür, herkese yeter.** Yeter ne demek? Bütün insanlar o rahmet denizinin bir noktasına girse, o bile fazla insanlara. **Allah'ın mülkü, Allah'ın azameti bütün insanlar için çok fazladır, toz bile daha büyük sayılır.**

Allah bu imanı, bu hizmeti, bu aşkı bizim de kalbimize versin inşallah. Çünkü bu aşk, bu muhabbet mühimdir. İman olmayınca olmuyor bu işler. İnşallah olur. Şeyh Efendi hepimizi birer tohum gibi bıraktı. Etraftaki insanlara yardımcı olmak için, ızdıraptaki insanlara faydalı olmak için senelerce nazar etti. Yakınlara, etraftakilere, dünyanın her tarafına gitti. Çünkü onların nazarları kafiri evliya yapar. Arkadan kaç tane kafir müslüman oldu, evliya da oldu. Şeyh Efendi, taa takatı yetişene kadar hiç durmadan her tarafa gitti. Davet olduğu her yere gitmiştir. O da hikmetidir. Onun her müridi, gittiği yerdeki insanlar, hakikaten de görüyoruz, insanları topluyorlar. Onlara bir sır verdi.

Şeyh Muhammed Mehmet Adil El Kıbrıs-i Hazretleri'ne (k.s.) Ait Risaleler

Nazarlarında, baktıkları vakit makinede, alette görünmeyen bir kuvvet vardır. O da işte evliyalık sırrı, erenlerin sırrıdır. O hemen orada insanın kalbini çalıştırır, kalbin anahtarıdır o. O anahtarla yavaş yavaş açar. Hiçbir şey yapmasa bile insanlar onun o haline cezbe olur, insanlara faydaları olur. Allah sırlarını takdis etsin, makamları ali olsun, himmetleri hazır olsun inşallah.

Ve Min Allahu Tevfik

El Fatiha

Şeyh Muhammed Mehmet Adil Hazretleri'nin (k.s.)
23 Mayıs 2015 Tarihli Sohbeti / Eyüp Sultan Dergahı